

Притворно божество, *sn.* la cafarderie et easardise, bigoterie *f*; || *fam.* le b\u00e9guinage. — примирене, *sn.* paix four\u00e9e *f*.

Притворство, *sn.* la feinte, semblant, semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, ast\u00e9rie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonnade *f*; 2. *fig.* d\u00e9guisement, masque *m*, com\u00e9die, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. безъ —, *adv.* \u00e0 visage d\u00e9couvert. Прите\u00f2леване (на мышьт), *sn.* l'ad\u00e9ction *f*.

Прите\u00f2гевачъ, *sm.* Anat. l'adducteur *m*. Прите\u00f2жателенъ, *adj.* Gram. possessif.

Притечна рѣка, *sf.* G\u00e9ogr. l'affluemt *m*. Притискане, *sn.* la foulure; || (на два хлбба), la baisure.

Притискъ (инструментъ), *sn.* Chir. le tourniquet.

Притиснатъ, *adj.* serr\u00e9, contraint; || *fig.* pinc\u00e9, concert\u00e9, appr\u00e9t\u00e9.

Притиснувамъ, *va.* foul\u00e9r.

Притоварвамъ и -рямъ, *va.* surcharger, accabler, charger, affaissen\u00e7er; 1. (съ рабо-*та*), outrer; 2. (ладил), Mar. bonder; 3. -ca, *vr.* se surcharger; || (съ рабо-*та*), s'accablier.

Притоварване и -ряне, *sn.* la surcharge.

Притрѣба, *sf.* la n\u00e9cessit\u00e9; || имамъ —, *vr.* presser.

Притрѣбенъ, *adj.* indispensabile, urgent, de rigueur, press\u00e9, pressant; || Mus. oblig\u00e9.

Притрѣбность, *sf.* l'indispensabilit\u00e9 *f*.

Притурване, *sn.* l'annexion *f*.

Притурена хартія (върху издането), *sf.* Tur. main de passe ou chaperon, *f*.

Притуренъ, *adj.* intercalaire, postiche, parag\u00f4gique.

Притурка, *sf.* le suppl\u00e9ment, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; || (въ игра), le renvi; || (за украсене), l'applique *f*.

Притурки, *sf. pl.* l'ingr\u00e9dient *m*.

Притурямъ, *va.* appliquer, intercaler; || (върху залагането на игра), renvier.

Притѣснечавъ, *sm.* un oppresseur, un despote.

Притѣснене, *sn.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; || (за даване пари), гаванie *f*.

Притѣснентъ, *adj.* opprim\u00e9, guind\u00e9.

Притѣснителенъ, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.

Притѣснявамъ, *va.* oppresser, opprimer, pers\u00e9cuter, vexer, molester; || *fig.* poursuivre, fouler; || -ca, *vr.* se presser.

Притѣмнинаване, *sn.* l'obscurcissement *m*.

Приходенъ, *adj.* productif, curial.

Приходъ, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, \u00e9molumen, clocher, rapport *m*; 1. (на духовно лице), le temporel; 2. годишенъ опрѣдѣленъ —, la rente; 3. опрѣдѣлямъ — нѣкому, *va.* renter; || (на нѣщо), *va.*

doter; 4. опрѣдѣлене — на нѣщо, la dotation; 5. зимане — отъ имотъ на сѣдба, Jur. la r\u00e9c\u00e9ance; 6. получевамъ —, va. revenir.

Прицѣпникъ, *sm.* Bot. la bract\u00e9e.

Причастенъ (на), *adj.* complice de.

Причастіе (комка), *sn.* le saint sacrement, communion *f*, les d\u00e9votions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; || *fig.* la sainte table; || Gram. le participe.

Причастникъ, ница, *s.* communiant, ante.

Причастливъ, *va.* administrer; || -ca (съ святы Тайны), *va.* vr. communier; || (често), fr\u00e9quenter les sacrements *m*.

Причастяване, *sn.* la communion; || (често), fr\u00e9quentation des sacrements, *f*; || (у прометствани), la c\u00e8ne. [chape.]

Причетникъ (въ стихары), *sm.* le porte-

Причетливость, *sf.* l'imputabilit\u00e9 *f*.

Причетливъ, *adj.* imputable.

Причина, *sf.* la cause, occasion *f*, pr\u00e9texte, pourquoi *m*, raison *f*, principe *m*, semence, mati\u00e8re *f*, sujet, moteur, motif *m*, consid\u00e9ration *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, m\u00e8re *f*, manteau *m*; 2. безъ —, *adv.* gr\u00e2tuitement; || pr\u00e9p. \u00e0 propos de rien ou de bottes, 'hors de propos, mal \u00e0 propos; 3. безъ никаква —, \u00e0 propos de bottes; 4. по друга —, d'autre; 5. это дѣл е -та, fam. voil\u00e2 le 'hic, c'est la le 'hic; 6. имамъ —, *vn.* avoyer lieu; || (щомо), \u00eatre fond\u00e9 \u00e0; 7. намирамъ —, *va.* pretexter; || *fig.* bricoler; 8. нѣмане —, Jur. le non-lieu; 9. по —, pr\u00e9p. attendu; 10. по коя —, pour raison de quoi; 11.ставамъ —, *vn.* produire; || (за), motiver; 12. съ —, sous pr\u00e9tence que; 13. ужъ съ —, sous l'ombre; 14. -чины, *pl.* le considerant; 15. излагамъ — на, *va.* motiver.

Причиневачъ, *sm.* un auteur, un moteur.

Причинителенъ, *adj.* incident.

Причиноречень, *adj.* Gram. causal et causatif.

Причиноречность, *sf.* la causalit\u00e9.

Причитамъ, *va.* classer; || (пѣхому нѣщо), imputer; || (въ святыи), canoniser.

Причитане, *sn.* l'imputation; || (въ Святыи), la canonisation.

Причървивамъ, *vn.* *fig.* colorer.

Причта, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. говоря само съ -ты, *vn.* ne parler que par sentences; 2 говорение съ —, *fig.* la bribe; 3. говорливъ или споренъ съ —, sentencieux, *adj*; 4. правя на —, *va.* proverbialiser; 5. сборникъ съ —, la par\u00e9miographie et -miologie; 6. съ —, *adv.* paraboliquement; 7. по -та, proverbialement.

Причтень, *adj.* proverbial, parabolique.

Причудливъ, *adj.* fantastique; -во, -мент.